REVUE SPIRITE
Journal d'Études Psychologiques
Fondée par ALLAN KARDEC

ISK
INTERNACIA SPIRITISMA KONSILIO

Plureco de la **Mondoj**

La ekzistokondiĉoj estas adaptitaj al la medio

Selektitaj Artikoloj

Jaro 168 | N- 18 | 2025

Ĉi tiu volumo enhavas kelkajn artikolojn el la Revuo Spirite de la jaro 168, januaro 2025 numero 18. Ĉi tio ne estas kompleta versio. Tradukoj estas respondeco de la tradukinto.
.

TRADUKISTOJ KAJ REVIZIISTOJ EN ĈI TIU NUMERO

SAULO SALGADO WANDERLEY
JOSÉ ROBERTO ALVES DE ALBUQUERQUE
GIVANILDO RAMOS COSTA
PAULO PIRES

Revue Spirite
Journal d`Études Psychologiques
Fondée par ALLAN KARDEC le 1er janvier 1858

Havaĵo de la Internacia Spiritisma Konsilio (CEI)
Logo et Marque Européenne enregistrée à l'EUIPO (Office de l'Union Européenne pour laproprieté intellectuelle)
® Komerca marko 018291313
Mark française déposée à l'INPI (Institut National de la Propriété Intellectuelle) sur le numéro
® 093686835.

Redaktita de
Federação Espírita Portuguesa
Praceta do Casal Cascais 4, r/c, Alto da Damaia, Lisboa
ISSN 2184-8068
Depósito Legal 403263/15
© copyright 2025
Jaro 168
N°18
CSI | Kvaronjara | januaro 2025
Senpaga distribuo

Direkto (ISK)
Jussara Korngold

Kunordigo (FEP)
Vitor Mora Féria

Redakcia kunordigo
Sílvia Almeida

Skribo kaj provlegado
Cláudia Lucas
José Carlos Almeida

Web

Marcial Barros
Nuno Sequeira
Sandra Sequeira

Arto & Dezajno
Sara Barros

revuespirite@cei-spiritistcouncil.com
www.cei-spiritistcouncil.com

Indice

JUSSARA KORNGOLD	ĈEFARTIKOLO
DALVA SILVA SOUZA	SPIRITISMO KAJ FILOZOFIO
	DETERMINISMO, ĈU HAZARDO AŬ DESTINO?
CLARA DE ARAÚJO	LA NOVSPIRITISMA GENERACIO KUN INFANOJ KAJ GEJUNULOJ
	SPIRITAJ KONSEKVENCOJ DE LA MEMMORTIGA SINTENO – INFANECO KAJ ADOLESKANTECO
SPIRITO JOANNA DE ÂNGELIS	FAMILIAJ PAROLADOJ DE TRANSTOMBO, HODIAU
	POLITIKO DE JESUO
REDAKTEJO DE SPIRITISMA MOMENTO	SPIRITISMA MOMENTO
	ANKORAU MI, ANKORAU DIO

ĈEFARTIKOLO

JUSSARA KORNGOLD

Kiun mondon mi volas krei? Kiun mondon mi volas aparteni?

Kiom da fojoj ni trovas nin mem pensante pri la mondo, kiun ni volas krei, kaj pri la mondo en kiu ni volas vivi? Multfoje, kiam ni alfrontas ĉi tiujn demandojn, sento de malpotenco superas nin. Ŝajnas, ke niaj klopodoj estas tro malgrandaj antaŭ idealo, kiu, unue aspektante, ŝajnas malproksima kaj neatingebla. Sed ĉu nia idealo vere estas tiel malproksima? Ĉu ĝi kongruas kun la idealoj de ĉiuj?
En esencaj aferoj, la respondo estas jes. Estas malfacile imagi, ke iu ne dezirus bonan sanon, pacon de spirito kaj afekton en sia vivo. Ĉi tiuj estas universaj deziroj, kiuj troviĝas en ĉiuj homaj korpoj. Tamen, kiam ni profundigas nian reflektadon, ni rimarkas, ke kvankam ĉi tiuj idealoj estas oftaj, la vojoj por atingi ilin povas esti tre malsamaj. Ĉiu homo havas sian propran videncon de feliĉo, formitan de sia historio, kulturo kaj spertoj.
En *La Libro de la Spiritoj*, Allan Kardec demandas gravan demandon pri feliĉo: *"Terra feliĉo estas relativa al la pozicio de ĉiu: tio, kio sufiĉas por la feliĉo de unu, kaŭzas la mizerecon de alia. Ĉu tamen ekzistas komuna mezuro de feliĉo por ĉiuj homoj?"* (Demando 922) La respondo de la Spiritoj estas klara kaj profunda: *"Por la materiala vivo, la posedo de la necesa; por la morala vivo, pura konscienco kaj fido en la estonteco."*
Ĉi tiu respondo invitas nin al grava reflektado: feliĉo ne estas io absoluta aŭ malproksima. La vera feliĉo konstruiĝas el du esencaj dimensioj: la materiala kaj la morala. Sur la materia plano, ĝi tradukiĝas al la posedo de tio, kio estas necese — tio, kio sufiĉas por konduki digne kaj ekvilibran vivon. Sur la morala plano, la trankvileco de la konscienco kaj la fido en la estonteco estas la ŝlosiloj, kiuj malfermas la pordojn de la vera feliĉo.
Do, feliĉo ne dependas nur de eksternaj kondiĉoj, sed precipe de nia kapablo vivi en akordo kun la diaj leĝoj kaj nia sinteno al la vivo.
Kiam ni lernas pri la pluraleco de mondoj kaj iliaj hierarkioj laŭ la stato de evoluo de iliaj loĝantoj, ni komprenas, ke progreso estas konkreta ebleco. Ni scias, ke ekzistas mondoj, kiuj jam atingis la harmonion kaj pacon, kiujn ni ankoraŭ serĉas sur la Tero. Se aliaj mondoj sukcesis atingi pli altan evoluigan staton, kial ni ne povus ankaŭ atingi ĉi tiun idealon? Ŝanĝo estas ebla, kaj ĝi komenciĝas kun la interna transformo de ĉiu el ni.
Sekve, la vera demando, kiun ni devas fari al ni, ne estas nur "Kiun mondon mi volas krei?" aŭ "Kiun mondon mi volas aparteni?", sed "Kion mi povas fari hodiaŭ por kontribui al la kreado de tiu mondo?" Se ĉiu el ni engaĝiĝas en interna transformo kaj en la kultivado de virtoj, ni sen duba faros nian parton por konstrui pli bonan, pli justan kaj pli fratan mondon.

Jen nia plej granda defio, sed samtempe nia plej granda ŝanco: esti agentoj de ŝanĝo, plenumante nian rolon kun amo, dediĉo kaj espero, por ke, kune, ni povu krei la mondon, kiun ni ĉiuj deziras.

TEKSTO DE LA EKIPE N18

La homa inteligenteco, en sia serĉado de signifo kaj kompreno de la mondo, ĉiam estis superita de la senfinaj misteroj de la ekzisto. De la kompreno de la universo de la propra animo ĝis la kompreno de la eksternaj kompleksecoj, la scio ĉiam disvolviĝas kun novaj celoj, malgraŭ ĝia malgranda dimensio. Ĉiam malsata je pli kaj pli bona, la Homo sonĝis pri mondoj kaj steloj kaj pri la ebleco trovi similulojn, preter la spacoj jam esploritaj sur la tero kie li paŝas. La informoj alportitaj de tiuj, kiuj antaŭe antaŭeniris laŭ la vojoj de la evoluo, estas indikoj por pli profundaj reflektadoj, sed ankaŭ por novaj enigmoj. Komencante de la formuliĝoj de la Spirita Doktrino, sed kunigante ilin kun la kadro de aliaj homaj sciencoj, niaj aŭtoroj alportas, en ĉi tiu numero de la Revue, senteman materialon por konkludoj kaj meditadoj proponitaj al la legantoj.
La superaj Spiritoj rivelis al Allan Kardec, ke pri la Pluraleco de Loĝataj Mondoj, "la kondiĉoj de ekzisto estas adekvataj al la medio"[1]. Plibonigante ĉi tiun ĝeneralan deklaron, la nobla Spirito Emmanuel precizigas, ke kvankam estas malfacile imagi fizikan vivon similan al tiu de la Tero en aliaj partoj de la Universo, pro la "substancaj leĝoj, kiuj regas ĉiun evoluan nivelon", pensante, ke la Homaro estas "la spirita familio de ĉiuj kreitaĵoj de Dio", ni facile enmetas la "teran komunumon" en la "universalan kolektivon".[2] En diversaj spacoj, dimensioj kaj vibroj Dio senĉese kreas kaj, kiel atribuo, Li donas al ĉiu filo inteligenton por disvolvi, ofertante al ĉiu, ekde tiu momento, la inviton pensi pri tio...

KAPTEKSTO N18

La kondiĉoj de ekzisto ne estas hazardaj, sed estas adekvataj al la evolua stadio de ĉiu estaĵo.
Ĉiu havas la eblecon interagi kun la medio de la planedo, kaj transformi ĝin, sed ĉi tiu transformo estas daŭrigebla nur se ĝi akompanas la moralon, ĉar progreso sen valoroj, bono kaj beleco kreas malarmonion kaj konfliktojn.
La kondiĉoj de la mondo estas transitorioj, plenumas la celon puŝante la estulon en sia ekzisto direkte al la perfekteco.
Kiam la homaro progrese amas la moralon, la planedo ankaŭ transformiĝas, fariĝante pli bona mondo.
Nia kapteksto estas reflektado pri la vido de mondo harmonie integrita en la grandan planon de eterna vivo.

Antaŭ ol ni serĉos eniron en la feliĉajn kaj rehemigitajn mondojn, ni unue savu la teron, sur kiu ni staras, konstruante la pli feliĉan mondon de morgaŭ per nia propra plibonigo.
Ne estas sufiĉe contempladi sen agi, nek sonĝi sen fari.

XAVIER, Francisco C. (Emmanuel, Spirito). Karitato. Araras: IDE Editora.

---

[1] Vidi KARDEC, Allan. La Libro de la Spiritoj, Demando 58.
[2] Vidi XAVIER, Francisco C. La Konsolanto, Demando 73.

SPIRITISMO KAJ FILOZOFIO
DETERMINISMO, ĈU HAZARDO AŬ DESTINO?

Dalva Silva

DALVA SILVA SOUZA

BIO:

Dalva Silva Souza estas diplomita pri Literaturo, verkistino kaj spiritisma preleganto. Nuntempe ŝi kunordigas la Evangelian Studcentron de la Spiritisma Federacio de Subŝtato Espirito-Santo.

TRADUKISTO:

Paulo Pires

RESUMO:

En la vivo, okazaĵoj ofte okazas sendepende de la homa volo, kiu interpretas ilin kiel rezulto de malbonŝanco, sorto, destino aŭ hazardo. Instruoj de la Spiritisma Doktrino povas helpi nin ĉe analizo de tiu temo, igante nin kompreni, ke aferoj ne hazarde okazas, ke ĉio obeas tiujn leĝojn, kiuj regas la moralan universon, en kiu ni moviĝas.

ŜLOSILVORTOJ:

Determinismo, destino, libera volo, moralaj leĝoj

Laŭ Taine, determinismo estas la principo, per kiu ĉio en la universo, eĉ la homa volo, submetiĝas al necesaj kaj neŝanĝeblaj leĝoj, tiel ke la homa konduto estas plene antaŭdifinita de la naturo[3]. Hazardo estas vorto, kiu havas sian originon en la latina vorto *casu*, kiu signifas ĉion, kio ne estas antaŭvidebla kaj kio okazas, kontraŭe al la leĝo de Kaŭzo kaj Efekto. Destino estas ĉio, kio estas determinita de la providenco aŭ de la naturaj leĝoj; sorto, bonŝanco, feliĉo. Laŭ la vidpunkto de ordinaraj homoj, determinismo aŭ hazardo estus generantoj de destino, kiu tiam povus esti la rezulto de sorto, providenco aŭ la efiko de naturaj leĝoj, depende de la mondkoncepto de la persono analizanta ĝin.

Diri, ke hazardo klarigas la faktojn povas esti komforta komence, sed oni trafas signifajn okazojn kiuj postulas aliajn klarigojn. Unu el ĉi tiuj okazoj estas la fakto pri tiuj koincidoj, kiuj okazas tre ofte en nia ĉiutaga vivo.

3 Taine, Hippolyte (1828-1893). Franca filozofo kaj historiisto. Unu el la ĉefaj reprezentantoj de pozitivismo, li provis apliki sciencajn metodojn al studo de la homaj sciencoj.

Profesoro David Spiegelhalter, de Kembriĝo-Universitato, ekzemple, kolektis kaj analizis 4.470 rakontojn pri koincidoj. La plej multaj el la raportoj rilatis al familio aŭ amikoj, kio montras, ke personoj pli verŝajne rimarkas hazardojn implikantajn tiujn plej proksimajn al ili. Laŭ la enketo, la kvin plej oftaj tipoj de koincidoj raportitaj estis: havi la saman naskiĝtagon kiel iu (11%); ligoj implikantaj librojn, televidon, radion aŭ novaĵojn (10%); rilataj al ferioj (6,1%); renkonti personojn survoje – promenante ien, ĉe flughavenoj aŭ en publika transporto (6%); rilataj al geedziĝo aŭ bogepatroj (5,3%).[4]

Tiu esploro altiras nian atenton, ĉar hazardo estas io tute hazarda, sed kiam gravaj eventoj okazas ofte kaj ripetiĝas en la vivo de pluraj personoj, ne plu eblas diri, ke ili estas efikoj de hazardo, ĉar ili ŝajnas esti rezulto pri interveno de leĝo, kiu eskapas al ni, tial ni kredas, ke indas pripensi la respondon, kiun donis la Spiritoj al sugestia demando de Kardec:

'Ĉu renkontoj, kiuj foje okazas inter certaj personoj kaj kiuj estas atribuitaj al hazardo, ne estas efiko de ia simpatiorilato? – "Estas inter la pensohavaj estuloj ligiloj, kiujn vi ankoraŭ ne konas. Magnetismo estas la piloto de tiu scienco, kiun poste vi pli bone komprenos."'[5]

El la respondo donita de la Spiritoj elstaras, ke ekzistas energia medio, kiu nin ĉirkaŭas kaj integras, kies kono ankoraŭ ne estas plene starigita en la akademia esploro, sed kiun la spiritisma studo permesas al ni enkonduki en niajn pripensojn.

Male al la filozofia propono de determinismo, ekzistas teorioj kiuj emfazas la eblecon de homa libereco. Van Riet[6], ekzemple, deklaras ke homo havas la povon elekti agon aŭ ne, sendepende de la fortoj kiuj limigas lin. Laŭ tiu perspektivo, esti libera koncernasas decidi kaj agi kiel oni volas, sen ia kaŭza determino, ĉu ekstera (medio en kiu oni vivas) ĉu interna (deziroj, karaktero).

Spiritisma studado povas prilumi nin pri la temo. La superaj Spiritoj, kiuj interagis kun Kardec, en ellaborado de la Doktrino, parolis pri libera volo. Ni lernis en tiuj studoj, ke ĉio havas sian esto-kialon, eĉ se tiu kialo estas nekonata. Ne estas improvizaĵoj en la naturo, kies leĝoj estis kreitaj de la dia perfekteco. Supozu, ke iu havas impulseman kaj pasian temperamenton. Se li rekonas sin tiel, li strebas por eviti esti kondukata de impulso, por scii kiel uzi la energion liberigitan de emocio kun inteligenta kaj disciplinita celado. Ni konsideras ĉi tie la liberecon de homo kiel estaĵon, kiu interagas. Ĝuste tie interesas la spiritisma koncepto pri libereco.

Iuj faktoj en niaj vivoj estas determinitaj de la leĝo de ago kaj reago kaj de la planado, kiun ni faris antaŭ enkarniĝado, konsistigante provojn, kiujn oni devas venki. Tiuj faktoj tamen ne rilatas al moralaj aferoj, ĉar la Spirito ĉiam estas libera cedi aŭ rezisti siajn proprajn impulsojn. Ni povas do diri, male al populara diro, ke *ne ĉio estis skribita en la steloj*. Homo povas malhelpi traŭmatajn eventojn, kiuj

4 Havebla ĉe https://www.uol.com.br/tilt/noticias/redacao/2023/03/19/acaso-ou-sorte-como-a-ciencia-explica-as-coincidencias.htm?cmpid=copiaecola) . Alirita la 13/07/2023.
5 Kardec, "La Libro de la Spiritoj", ero 388.
6 Georges Van Riet estas belga filozofo, teologo kaj kanonadvokato naskita en 1916 kaj mortinta la 19-an de majo 1998.

estis parto de sia reenkarniĝa planado, aŭ povas minimumigi iliajn efikojn, elektante praktiki kristanajn virtojn[7].

Indas pripensi ĉi tie ĉi tiujn vortojn de la Kodiginto:

La ĝustaj aŭ malveraj ideoj, kiujn ni havas pri aferoj, igas nin sukcesaj aŭ malsukcesaj, laŭ nia karaktero kaj socia pozicio. Ni opinias pli simpla kaj malpli humiliga al nia memamo atribui niajn malsukcesojn al sorto aŭ destino, prefere ol al nia propra kulpo. Influo de Spiritoj kelkfoje kontribuas al tio; tamen, ni ĉiam povas liberigi nin de ĉi tiu influo forpuŝante la ideojn, kiujn ili sugestas al ni, kiam ili estas malbonaj.[8]

Homo normale ne rimarkas, ke per siaj pensoj, vortoj kaj agoj li preparas la cirkonstancojn, kiuj ekigas la eventojn, kiuj okazas en lia vivo, sed, se li zorge analizas, li povos detekti la kaŭzojn de la negativaj okazoj, kiuj influas lin kaj korekti ilin. Ekzistas ankaŭ faktoj, kies kaŭzoj ne troviĝas en ĉi tiu ekzistado, ili estas la rezultoj de agoj faritaj en pasintaj vivoj, malfaciligante ilian identigon, precipe se la persono kredas havi nur ununuran korpan ekzistadon.

Homo estas determinita nur koncerne sian situacion en iu tempo kaj spaco kaj heredaĵo de certa kulturo, sed li estas konscia estaĵo, kapabla scii ĉi tiun determinismon, kaj tia scio permesos transforman agadon, ĉar, de la konscio pri la kaŭzoj, oni povas ellabori agadprojekton. Ni devas tamen rekoni, ke por tiu transformiga ago ne sufiĉas sole konscio pri tiu determinismo, ĉar la libereco fariĝas vera nur kiam ĝi implicas la regadon de la homo super la naturo kaj, ĉefe, super sia propra naturo[9]. La konscio de homo pri kaŭzoj transformiĝas en alian kaŭzon, kapablan ŝanĝi la ordon de la aferoj. Per tio, la kaŭza ligo ne estas rompita, sed alia kaŭzo estas enkondukata — la konscio de determinismo — kiu transformas la homon en aktivan estaĵon, kaj ne simplan pasivan efikon de la kaŭzoj, kiuj agas sur li.

Necesas konsideri la faktojn, kiuj estas en la nuna enkarniĝo de la individuo, kiel ili estas, sen ebleco esti alie. Homo sin trovas en certa korpo, implikita en certa kultura kunteksto, sed, estante enkarniĝinta Spirito, li povas transpasi la limojn donitajn de la provizora pozicio, en kiu li sin trovas. Transcendeco estas la ago per kiu la homo efektivigas la movon superi sin. Ĝi estas via dimensio de libereco, komprenante transcendecon en la senco leviĝi super la vulgareco, superi vin mem, iri plu.

Libereco ne estas simple senpaga donaco de Dio, sed estas rezulto de konscia kaj decidita laboro, io, kion homo konstruas, se li volas fari tion. Libereco ankaŭ ne estas foresto de obstakloj, sed disvolviĝo de la kapablo regi kaj venki ilin, tial ni devas konsciiĝi pri la graveco de la elektoj, kiujn ni faras, ĉar ni respondecos pri la sekvoj kiuj estiĝos de tiuj elektoj.

Ni revenu al la komenca demando: determinismo, hazardo aŭ destino? La ĉi tie prezentitaj pripensoj diras al ni, ke ne estas nerezisteblaj trenoj, ni ĉiam povas uzi nian volon por doni la direkton, kiun ni konsideras ĝusta, al niaj paŝoj. Ili ankaŭ klarigas, ke ni havas liberan volon kaj hazardo ne ekzistas, tial nia destino estas en niaj manoj. Ĉiutage, ni povas semi novajn kaŭzojn, por estontaj efikoj en la

7 Vidu Kardec, "La Libro de la Spiritoj", erojn 843 ĝis 850.
8 Noto de Kardec post la respondo de la Spiritoj al demando 852 de *La Libro de la Spiritoj*.
9 Vidu la rekomendon de Sankta Aŭgusteno ĉe la ero 919 de *La Libro de la Spiritoj*.

direkton kiun ni deziras. Se ni malfortiĝos, ni ankoraŭ havos la rimedon de la preĝo, per kiu ni altiros helpon de la bonaj Spiritoj. Se ni aktivigas nian volon kaj la rimedon de preĝo, ni certe estos en pozicio por skribi pli bonan kaj feliĉan estontecon. Pri tio, indas fermi per Emmanuel:

"Memoru, ke vi loĝas, kie vi estas, laŭ iniciato de la Plej Granda Potenco, kiu kontrolas niajn destinojn kaj ni restu lojalaj al la devoj, kiuj ĉirkaŭas nin. Kaj, agante senĉese en la etendo de la bono, en la kampo de lukto, kiun la vivo konfidas al ni, ni atendu novajn decidojn de la Leĝo pri ni, ĉar la Leĝo mem altigos nian nivelon kaj sublimos niajn agadojn en la oportuna momento. "[10]

BIBLIOGRAFIO

ARANHA, Maria L. A. kaj Maria H. P. Martins. 2009. *Filosofando: Introdução à Filosofia*. San-Paŭlo: Moderna.

KARDEC, Allan. 2007. *La Libro de la Spiritoj*. [Tradukis Evandro Noleto Bezerra. 1-a eld. Seskvicentjara Memorigo]. Braziljo: FEB.

SOUZA, Dalva S. 2001. *Os Caminhos da Liberdade*. Vitorjo (ES): FEES.

XAVIER, Francisco C. (Emmanuel, Spirito). 1987. *Fonte Viva*. Rio-de-Ĵanejro: FEB.

10 Xavier, "Fonte Viva", leciono 115.

LA NOVSPIRITISMA GENERACIO KUN INFANOJ KAJ GEJUNULOJ SPIRITAJ KONSEKVENCOJ DE LA MEMMORTIGA SINTENO – INFANECO KAJ ADOLESKANTECO

Clara de Araújo

CLARA DE ARAÚJO

TRADUKISTO:	José Roberto Alves de Albuquerque
REVIZIISTO:	Givanildo Ramos Costa
RESUMO:	Tiu ĉi artikolo analizas certajn problemojn de la gepatroj, atentigitaj de la nunaj kondiĉoj de iliaj gefiloj, kiuj restas sub efekto de la mensaj kaj spiritaj perturboj kaj lasante sin influi de la obsedo kaj memmortigo. La afero elmontras, ke eblas realigi propozicion priservantan tiujn necesojn, ne nur pri morala karaktero, sed tuta kaj longdaŭra, garantiantan ekvilibran kaj fratecan vivon, ebligantan al la infanoj kaj adoleskantoj pli grandan komprenon de la emociaj malfacilaĵoj ilin atingantaj, fruktoj, multfoje, el pasintekzistadaj traŭmatoj ne sanigitaj.
ŜLOSILVORTOJ:	Infanaĝa obsedo; Memmortigo – Infaneco kaj Adoleskanteco; Spiritaj Konsekvencoj kaj Traŭmatoj; Gepatroj; Spirita Asistado.

"Lin respondis Jesuo: se vi povos kredi, ĉio eblas al tiu, kiu kredas. Tuj la patro de la knabo larmplene diris: Sinjoro, mi kredas, helpu mian malmultan fidon" (Marko 9: 23 kaj 24).

La evangelia okazaĵo ankaŭ registrita de Mateo (17: 14-21) kaj Luko (9: 37- 43), elstaras precipe la patran sintenon, kiu, post tiom da tempo, ne konvinkiĝis pri la neceso serĉi Jesuon por la kuraco de la filo, taksata, ekde la infanaĝo, kiel lunatika kaj demon-posedata. La disĉiploj de la Majstro jam provis plibonigi la sanon de la infano, sed ili ne sukcesis forpeli la Spiriton, kiun li obsedis. Estis necesa la dia ago de la Nazaretano por ke la demona estulo estis forigita, post jaroj da suferoj kaŭzitaj al la knabo turmentita de la obsedanto.

Marko, la apostolo, en sia supra mesaĝo, nin pensigas pri la konduto de la patro, kiu, nur post multe da tempo de suferoj ĉe la filo, iras, pentigita de sia malmulta fido, al Jesuo kun la certeco ke Li kuracos la knabon, liberigante lin de la terura kaj kruela Spirito, kiu lin turmentis.

La Spiritisma Doktrino starigas la konekton ekzistantan inter ***obsedo*** kaj ***memmortigo,*** per la povo, kiun certaj Spiritoj havas sur siaj viktimoj, kaŭzantaj al ili nenombreblajn spiritajn malfacilaĵojn. Se la reenkarniĝinta Spirito sentas afinecon al la mensaj fortoj de la spirita grupo disonanca lin akompananta, li kaŭzos al si mem kaj al la familianoj psikajn perturbojn.

Tamen, tiuj memmortigoj pro obsedaj influoj prezentas malgravigon por la viktimoj kaj gravaj respondecoj por tiuj, kiuj ilin okazigis, respondantaj, tiuj kruelulo j, antaŭ la dia justico, por la farita kruelaĵo kontraŭ siaj kontraŭuloj.

La Spirito Adolfo Bezerra de Menezes atentigas pri la trudado de tiuj Spiritoj persekutantaj, kiuj sugestias siajn viktimojn "fari teruran agon, dum la ĉiutaga dormo, per obseda premo de sia spirita malamiko (...). Aliaj ekzistas, kiuj tute ne volas morti, ili ne deziras la memmortigon (...). Malgraŭ tio ili subkuŝas, (...) ĉar, maledukaj pri la lumo de la eternaj veroj, nekonantoj de la vera celo de la homa vivo, samkiel de la spirita naturo de la homo, ili ne havas fortojn nek elementojn ilin liberigantajn de la mensa jugo (...) kies aliron ili permesis."[11] (Pereira 2004, 33-4)

La malbonaj Spiritoj serĉas tiujn, kiuj ilin allogas kaj trovas eblecojn efektivigi sian perversecon, kaj de ili ni ne malproksimiĝos sen morala supereco, eĉ petante helpon al Dio. Spiritaj servantoj, kiel Bezerra de Menezes, konsideras la fakton, ke iuj enkarniĝintaj Spiritoj, en la infana fazo, suferas ***seriozajn obsedajn procesojn***, finante je tragedioj, tiaj kiaj memmortigoj en la adolta aĝo aŭ ankoraŭ en la infanjuneca período.

Necesas antaŭzorgi la infanan obsedon, pro tio ke, malgraŭ la doktrinaj instruoj alvenantaj el la spirita mondo, ne okazis rezultoj pli signifaj en la morala kaj spirita formado de niaj infanoj kaj adoleskantoj, surprizante nin la diverseco ekaperinta ĉe la eduko instruata. Gravas instigi niajn gefilojn al akiro de esencaj kvalitoj bazitaj sur la etiko kaj moralo.

La studoj pri ***obsedo,*** tamen, estas ekstreme malsimplaj pro la diverseco de la manifestiĝoj kaj originoj kaj, por ke ni komprenu tion, kio okazas al la infano, trafita de tiu serioza problemo, gravas analizi tion, kiel la obseda ago malhelpas ĉiujn, kiuj agordiĝas al certaj pensaj kaj sentaj zonoj, alligitaj al malutilaj situacioj de mensaj kaj spiritaj malsanoj, malfaciligante siajn materiajn travivadojn.

Allan Kardec, laŭ la respondo de la Superaj Spiritoj pri la demando 199, de *La Libro de la Spiritoj*, klarigas nin pri la problemo:

"Vere, ne estas racie konsideri la infanaĝo kiel normala stato de naiveco. Ĉu ne estas vidataj infanoj dotitaj de la plej malbonaj instinktoj, en aĝo kiam ankoraŭ iun ajn influon ne havis la edukado? Ĉu kelkaj ŝajne ne alportas el la lulilo la ruzecon, kruelecon, perfidecon, eĉ la emon al ŝtelo kaj mortigo, malgraŭ la bonaj ekzemploj donataj de ĉiuj ĉirkaŭ li? (...) Tiuj, kiuj estas malvirtaj, tiel estas pro tio,

[11] Vidu la libron: Pereira, "Dramoj de la Obsedo", Unua parto, "Ĉe l' Servoj de la Konsolanto", ĉap. VI.

ke iliaj Spiritoj malpli progresis kaj do devas suferi la konsekvencojn, ne pro la agoj de ili praktikataj dum la infanaĝo, sed pro tiuj de la antaŭaj ekzistadoj. (...)".

Tiuj infanoj ĝenerale manifestas ***malekvilibrajn sintenojn***, rezultantajn el ***ribeleco***, ***malkontenteco***, ***nervozeco***, ***intelekta malfacileco,*** kiujn ili prezentas, ĉiufoje komplikante ilian ekzistadon. Necesas tio, ke ili ricevu la urĝajn zorgojn de la gepatroj, kiel afablecon, komprenon, kaj taŭgajn terapiajn agojn, por ke ili sukcesu superi tiel dolorigajn memorojn.

Ni reliefigas, tamen, ke, kiam ni pritraktas la ***memmortigon***, ni ne povas nur paroli pri la ***obsedoj***. La situacio de la Spiritoj, kiuj estis memmortigantoj en antaŭaj ekzistadoj, influas je la manko de intereso por la vivo kaj stimulas la ideon morti, ĉe dolorigaj elaĉetoj, ekstreme malfacilaj, sur la vojoj de doloroj kaj rezignoj en ilia nova enkarniĝo.

Multaj el ili ne volas reveni al la korpa vivo, timante la provojn travivotajn sur la Tero. Certe, ĉi-kaze, la alproksimiĝo de la malsuperaj Spiritoj okazos, altirataj de la spiritaj kondiĉoj de tiuj malfeliĉuloj, influanta je ilia kondiĉo rilate la malfacilajn situaciojn alfrontotajn.

La panoramo priskribita ĝis ĉi tie montras, ke la memmortigo de infanoj kaj adoleskantoj estas konstante defiataj de la cirkonstancoj, multfoje neantaŭvidataj, kiuj ekaperas en la propra hejmo. Tiuj konkludoj sin prezentas kiel rimedo, por ke ni komprenu la eblecon pri tio, ke iuj el niaj gefiloj bezonos specialajn zorgojn kaj karitatajn konsolojn, sentante la moralajn dolorojn kaj ties spiritajn konsekvencojn.

Tamen, estas esence, ke, el la faritaj analizoj, ekde la instruoj ricevitaj de la Spiritisma Doktrino, ni ne forgesu, ke la Spirito de memmortiganto revenos al nova surtera korpo en kondiĉoj ekstreme penigaj de sufero.

La Hejmo devas esti la ***lernejo de reala edukado***, sen la ordonema kaj trudema karaktero faranta la rilatojn inter gepatroj kaj gefiloj obsedaj kaj korodaj, sed kun sincera zorgo starigi inter ili veran amikecon, ebligantan al ili trovi spiritan reziston, kiun ili bezonas.

Niaj gefiloj alfrontos la malfeliĉojn kaj defiojn devenantajn el la frustriĝoj kaj intimaj konfliktoj ekaperantaj de la senĉesaj kaj renovigitaj okazoj por ĝustigo kaj rebonstatigo.

Necesas stimuli la infanojn kaj gejunulojn preĝadi, instigante ilin ne trompiĝi per ***simplema sinteno de memmortigo***, kiel terura kaj malfeliĉa ideo, kiu povas okazi al la homo! Senti Kriston estas havi la animon direktatan al la sentoj de solidareco je ties maksimuma amplitudo, kie la ***karitato*** kaj ***amo*** estas vojoj kondukantaj al savo kaj sekve al feliĉo.

Spiritismo, eksplikanta la antaŭan ekziston de la Spirito al la korpo, ĝian postvivadon al la fizika morto kaj la plurecon de la vivformoj, ĉiam elstaras, ke la luktoj por la plej noblaj aspiroj estas idealoj por la vivo de ĉiu estulo kaj neniu progresas sen ilin alfronti kaj rezignacie kaj kuraĝe akcepti la malsukcesojn ekaperantajn okaze de la necesegaj provoj al sia spirita lernado.

Do, starigante la vojon pri la ***spirita asistado*** donota al la infanoj, portantaj spiritajn malfacilecojn aŭ obsedojn, estas nepre zorgi pri tiaj moralaj seniĝoj ne forgesante, tamen, la realajn bezonojn de la Spirito, kiuj estas la principoj kaj celoj

de la Spiritisma Evangelizado, igante la ***Hejman Evangelion*** ĉe la familia grupo esenca vektoro kun eduka traktado, okaziganta senĉesan lernadon pri kiel scii kunvivi.

Rilate la ***Spiritisman Centron***, ni estas kondukataj mediti je ĝia edifado kaj disvastigado de la Spiritisma Doktrino, fariĝanta nukleo de klarigado kaj konsolo, amo kaj renoviĝo, ĉefe akceptanta la suferantajn korojn.

Taksante tiujn spiritajn dimensiojn de la Spiritisma Centro, ni, esence, konstatas la virtan laboron faratan de la spiritaj mentoroj, seriozece kondukantaj la institucion, kie estas formataj du skipoj: tiu de la enkarniĝintoj kaj tiu de la elkarniĝintoj, perfekte agantaj harmonie kaj fratece.

Ni estigis, kiel unu el la procedoj akceptaj kaj helpaj al la infanoj kaj adoleskantoj, okaze de obsedo aŭ de simpla spirita interfero, la sekvajn aspektojn:

a – Evangelia-doktrina orientado al la gepatroj kaj familianoj per intervjuoj kaj prelegoj. Taŭga direktado al ĉiu kazo;

b – Rekomendoj de edifaj kaj klarigaj legaĵoj, precipe ***La Evangelio laŭ Spiritismo***.

c – Emanaĵa Fluigo (elsendo de fluidaĵoj el la mediumo al alia homo, kiu ilin ricevas, preĝstate, asistite de la Superaj Spiritoj);

d – Sugesti la partoprenon de la infano en la Spiritisma-Kristana Edukado (Evangelizado), se la aĝo akordas kun la programo de la Spiritisma Institucio;

e – Specifa helpo ĉe ***mediuma seanco*** por akcepto kaj klarigo de la Spirito obsedanta/ĝenanta, cele ĝia sciiĝo kaj posta konduta modifo, sen ĉeesto de la infanoj kaj familianoj;

f – Konsili al la gepatroj kiel agi en la afliktaj momentoj (per la preĝo), favore al la infano, kiu devas resti trankvile, forigante de si viziojn aŭ pasintajn travivaĵojn de la obsedantaj Spiritoj;

g – Proponi medicinan kaj psikologian akompano por la infano. La longa ago de obsedantoj malhelpas la infanan psikismon kaj povas ŝanceli la organajn strukturojn, ebligante kelkajn malsanojn.

La infanoj kaj adoleskantoj sendube estos asistataj de la lumaj Spiritoj, permesante al ili la altiĝon kaj elaĉeton, kuraĝigitaj per la lecionoj ricevotaj de la Doktrino, laŭ lumo de la superega Evangelio**!**

La edukado surbaze de la proceso veki la latentajn povojn de la Spirito estas la unika fakte solvanta la problemon de la mio, kaj kiu devas prepari la individuon por la vivo, kiel reale ĝi estas, ĉiam elstarante la benon de la reenkarniĝo, kiu permesas lukti por la plej noblaj aspiroj kaj dankeme rekonanta la altajn destinojn, kiun Dio konceptis kaj elpensis por la Spirito.

BIBLIOGRAFIO

KARDEC, Allan. 2019. *La Libro de la Spiritoj*. Braziljo: FEB,.
PEREIRA, Yvonne A. (Adolfo Bezerra de Menezes, Spirito). 2004. *Dramoj de la Obsedo*. Speciala Eldono. Rio-de-Ĵanejro: FEB.

FAMILIAJ PAROLADOJ DE TRANSTOMBO, HODIAU POLITIKO DE JESUO[1]

TRADUKISTO: | Saulo Salgado Wanderley

Spirito Joanna de Ângelis

La politiko de Jesuo estas tiu, en kiu amo superregas ĉiujn imageblajn viveblecojn.

Amo al la ordo establita de la Diaj Leĝoj, kiuj devas esti en forto kiel sekurecaj gvidlinioj por ĉiuj situacioj kiuj sin montras dum la daŭro de la homa ekzistado.

Amo al la devoj kreskigi progreson kaj stimuli ĝin pere de perfekta ekvilibro inter malsamaj pensolinioj kaj ideoj.

Konsiderante ke ĉiu individuo estas speciala universo, estas devo ĉies la respekto al la diferenco inter opinioj, natura rezulto de la evolua nivelo de ĉiu sia proksimulo.

Amo permesas ĉiujn kondiĉojn kiuj ekzistas kaj laboras favore al la ekvilibro inter diferencoj kiuj sin prezentas. Memoru ke ideoj estas kontraŭbatalataj per pli bonaj ideoj, neniam tra perforta batalo inter idealistoj.

Ĉiufoje kiam la debato pri ideoj deviiĝas en agresemon inter siaj portantoj, amo malsukcesas pri sia rolo kunigi kaj fratigi. Ni transiras el la politiko de bono, kiu devas esti la strukturo de ĉiuj klopodoj, al tiu de forto, de altrudo, de malrespekto al la Suverenaj Kodoj de Vivo.

Tia okazo elmontras malfortikecon de racio antaŭ la faktoj, ankaŭ de ĝisfunda ekzameno, kiu devas esti praktikata antaŭ ol diverĝo kaj malkonsento, pozicioj kiuj faras nin sinteni kiel viktimoj de egoaj pasioj kaj trudantoj de kunviva maniero kaj de maniero labori.

Ne temas pri aliulo esti prava aŭ ne, sed pri la esenco de via penso povi rezisti al ĉio, kio kontraŭas ĝin, kiel natura fenomeno de la ago kompreni, vivsperti.

Oni spertas, nuntempe, periodon en kiu fortpovo validiĝas, pro la avantaĝoj kiujn ĝi havigas al sia portanto, kun evidenta malkonsidero al la celoj kiuj permesas la konstruadon de paco kaj progreso en la mondo; lamentenda vojo, kiu komenciĝas kiel malkonsento inter la membroj de la socio.

En ĉiuj cirkonstancoj, tamen, Jesuo pruvis, malegale, ke la politiko de La Bono ne defrtaŭdas la universalan leĝon de harmonio, kiu devas validi inter tio, kion ni pensas, kaj nia sinteno.

Ne malofte, en tiu cirkonstanco, justeco estas deflankigata el nia vojo per la nenecesa forto de individuoj ne alkutimigataj al la obeado de bazaj reguloj de socia sinteno, reguloj kiuj ekzistas ekde la komenco de la evoluado.

Okazas ke la respekto al la validanta Leĝo devas esti akcepti la ordonojn kreitajn kiel konsekvencoj de antaŭaj kulturaj spertoj kaj ke la batalo kontraŭ ili okazu per sinteno afabla kaj digna, spite al ne konsenti pri ideoj de oponantoj.

Tial la sperto de la diocentra konduto estas esenca, kvankam sen submetiĝo al homaj organizaĵoj, kiuj permesas al ili akiri povon kaj altrudi suverenecon en absolutisma agimaniero.

Ne estas malmultaj la enmiksiĝoj de organizataj religioj en instituciojn preparataj favore al sociaj establitaj normoj en ĉiu epoko, ĝis la punkto fariĝi superregantaj, apud malfeliĉaj kaj perversaj regantoj, kiuj tute detruis la celojn al kiuj ĉiuj doktrinoj, kiuj rilatas al la spirita afero de la Homaro, devus esti dediĉataj.

La akcepto de la Diaj Kodoj, en ilia esenco, en respektema prizorgo de observado kaj vivsperto, estas la ideala maniero havi religian ekzistadon aŭ religie vivi, dank' al la sekureca ligo kun Dio, kun la senmorteco de la Spirito kaj kun la sekuraj reguloj de sinteno, kiuj provizas evoluon.

La homa spirito estas senmorta; ĝia reala vivo estas tiu kiu okazas trans la karno, tie kie ĝi originiĝas kaj marŝas, post la fenomenoj de la lulilo kaj de la tombo.

La homa korpo estas provizora vesto, taŭga por la celoj disvolvi la spiritan fajreron, kiu ĝin uzas, simile al tio kio okazas al la semo, diluita en la grundo, kie troviĝas faktoroj esencaj al ĝia ĝermado.

Tiusence, reenkarniĝo oferas sian ravan povon de spirita transformado, plibonigado, kiel ĉizilo en polurado de malglatecoj de iu ajn materialo, glatigante ĝiajn anfraktojn en sia ampleksa procezo de plibeligo.

Per intuicio kaj inspirita al la venko de la malĉastecoj de la vojo, serĉante feliĉon, la estaĵo trovis en la politiko la plej efikan ilon por gvidi la homamasojn, ĉiam bezonantaj ekvilibron kaj pacon.

Filozofie pensanta surbaze de principoj ne ĉiam altaj, natura efiko de personaj ambicioj ankoraŭ iom primitivaj, la plej sagacaj individuoj normale uzas la forton de siaj internaj kapabloj por trudi sin al la socia grupo kaj politike delogi ĝin.

El ĉi tiu movado iome morale malalta naskiĝis la regantaj partioj celante zorgi pri iliaj ambicioj, tion realigante favore al iliaj propraj interesoj, malutile al la sanaj grupoj al kiuj ili devus servi.

Honestaj homoj, portantoj de neforigeblaj moralaj trezoroj, komprenante la bezonon dediĉi sin al kampanjoj favoraj al la socia kresko kaj kaj al leviĝo al konkeroj moralplenigantaj, estas normale venkitaj en la periodaj balotaj elektoj kiujn la komunumoj realigas.

Uzante honestecajn kaj nekaŝecajn metodojn, ili ankoraŭ estas venkitaj de la intrigoj kaj persekutoj de siaj kontraŭuloj, kiuj iĝas ĉampionoj de intrigo kaj korupto.

Tamen, ĉiuj tiaj homoj havas Jesuon kiel sia modelo, spirita modelo kiu dum sia surtera vivado alfrontis la malbonulojn kaj ekspluatantojn, kiuj regis sur submetitajn homojn, disbatitajn de sufero.

Homa vivo postulas sintenan etikon por ĝustiĝi al la universala programado.

Ĉiufoje kiam Li, Jesuo, estis persekutata de politikistoj kaj religiaj homoj de Lia surtera tempo, kiuj ekspluatis kaj trude forprenis valorojn el la popolo kaj el la malriĉaj klasoj, Li trovis rimedojn en la Leĝo de Amo, aŭ Natura Leĝo, elmontrante justecon kaj saĝon.

Antaŭ tiu realeco – La Realeco de l´Bono – estas esence ke la forto cedu, haltante sian perfortan reziston antaŭ la ordonoj de la dia potenco de l´amo.

Kia ajn estos la cirkonstanco, loko aŭ pozicio en kiu vi troviĝos, neniam prokrastu la agon de amo en via konduto.

Ĉiam agu kiel vi ŝatus ke viaj samuiloj agus rilate al vi se vi estus en la sama situacio.

Tial, anstataŭ la politiko de ekstravaganca kaj detrua povo, estu La Bono la peranta rimedo por la solvo de ĉiuj kaj ajnaj malfacilaĵoj kaj malfacilecoj.

1 BRAZILA SPIRITISMA FEDERACIO. Revuo REFORMADOR. Jaro 141 | n-ro 2.326 | Januaro 2023, paĝ. 10-12. (Mesaĝo psikografiita de la mediumo Divaldo Pereira Franco, la 24an/okt/2022. Spiritisma Centro Caminho da Redenção, en Salvador, ŝtato Bahia.)

SPIRITISMA MOMENTO
ANKORAU MI, ANKORAU DIO

TRADUKISTO: | Paulo Pires

Post pluvo; post militoj;
Post kolizio kun Andromedo;
Post kiam ĉio refariĝos Atlantiko;
Post kiam suno estingiĝos; iluzioj malfariĝos;
Post nepermanenteco.
Post materialeco kaj nerealeco;
Ankoraŭ mi; ankoraŭ Dio.

* * *

Aflikto trafas la Homaron, kiam oni parolas pri *poste*, kiam oni parolas pri tio, kio venas post ĉio ĉi, post la vivo, post la planedo...

La leĝo de detruo agas senĉese, renovigante la materion kaj montrante la daŭrigon de senkorpeco.

Nia suno havas daton por estingiĝi. Terplanedo, kiel ni konas ĝin, post kuraĝe plenumi sian rolon, ne plu povos esti loĝata de estaĵoj kiel ni.

Nia galaksio survojas al kolizio kun sia najbaro, Andromedo. Oni taksas, ke post kvar aŭ kvin miliardoj da jaroj ni havos novan galaksion formitan.

Kaj kio okazos al la Homaro?

Ni ne zorgu. Ĉiuj tiuj fenomenoj estas parto de la universalaj leĝoj.

Kiam venos tiu tempo kaj, eventuale, la planedo ne plu havigos kondiĉojn por vivo kiel ni konas ĝin, ni jam loĝos novajn stelojn en la Universo.

Terglobo ne estas la sola planedo destinita por provoj kaj kulpelaĉetoj.

Ni ankoraŭ limigite pensas. Distancoj kaj nombroj timigas nin kaj ni perdiĝas en la kalkuloj. Ofte, eĉ nia imago ne atingas la grandiozecon de tio, kion ni havas ĉirkaŭ ni.

Ni ne zorgu. Kio estas nedaŭra, tio forpasas. Kio estas permanenta, tio restas.

Post ĉiuj revolucioj, post ĉio, kio povus okazi, ni ankoraŭ estos *ni* kaj ni ankoraŭ havos *Dion.*

Dependante nur de niaj propraj klopodoj, ni estos pli kaj pli lucidaj, inteligentaj kaj amemaj.

Pli poste, ni povos helpi en la instalado de novaj *Homaroj* tie kaj tie.

Novaj spiritoj, kiuj komencas sian evoluadan procezon, bezonos tiujn, kiuj havas sperton kaj kapablas dediĉi atenton kaj komprenon al ili.

Multo atendas nin. Ne estis leĝere, ke la perfekta Spirito, kiu estis sur la planedo, konfesis al ni: *Vi povas fari tion, kion mi faras kaj multe pli!*

Kia bela deklaro! Kia vizio pri estonteco! Jesuo vidis la potencialon de ĉiu el tiuj, kiuj estis tie, ĉe Lia flanko, ricevante la benitan ŝancon aŭdi la veron el Lia buŝo.

Tial ni ne zorgu pri la estonteco. Kelkfoje la leĝo de detruo timigas nin. Sed ni memoru, ke post ĉio, ni ankoraŭ estos ni mem kaj ni ankoraŭ havos Dion.

Aĵoj, lokoj, pejzaĝoj, la planedo – ĉio povas esti detruita.

Ekzistos tamen aliaj lokoj, aliaj pejzaĝoj kaj ankoraŭ ni, ankoraŭ niaj amoj kaj ankoraŭ nia Kreinto.

Ne zorgu pri la morgaŭo.

Ni prizorgu la hodiaŭon, ni zorgu pri ami kaj lerni ĉion, kion ni povas en ĉiu enkarniĝo.

Jen la tempo, kiun ni havas.

Kaj lasu la morgaŭon zorgi pri la morgaŭo.

Ni trankviligu la animon. Ni laboru kun konfido kaj certeco, ke ekzistas grandegaj planoj por ni kaj ĉio, kio ĉirkaŭas nin.

Post materialeco kaj nerealeco,
Ankoraŭ mi, ankoraŭ Dio.

Redaktejo de Spiritisma Momento, surbaze
de la poemo Ankoraŭ mi, Ankoraŭ Dio, *de Andrey Cechelero.*

NOVAĴOJ REVUE SPIRITE N18

TRADUKISTO: | Paulo Pires

01. **11a CEM**
La 11a Monda Spiritisma Kongreso, planita por la 4a kaj 5a de oktobro 2025, en Punta del Este, Urugvajo, estos historia evento, kunveniganta milojn da spiritistoj el la tuta mondo.
La kongreso havos unuafoje spacon dediĉitan al junularo, pere de la 1a Monda Spiritisma Junulara Kongreso (CEMJ), havigante inkluzivan kaj ampleksan sperton por ĉiuj aĝoj.
Jen Integrita kaj Riĉiga Sperto
Per la centra temo "Vivo post Vivo", la Kongreso proponas unikan ŝancon profundigi scion pri spirita vivo, reenkarniĝo kaj la celoj de la surtera ekzistado.
La aranĝo havas diversigitan programon, inkluzive de prelegoj, rondtabloj kaj kulturaj momentoj, prezentitaj en tri lingvoj: hispana, angla kaj portugala.
La integriĝo de la 1a Monda Spiritisma Junulara Kongreso en la 11a Monda Spiritisma Kongreso permesos al gejunuloj el diversaj partoj de la mondo aktive partopreni en diskutoj kaj aktivadoj, estigante medion de intergeneracia interŝanĝo kaj plifortigante la tutmondan Spiritisman Movadon.
Fokuso sur Junularo
CEMJ proponos aktivaĵojn speciale planitajn por junuloj, kun interagaj dinamikoj, pripensoj kaj praktikaj spertoj, ĉio en medio de amikeco kaj ĝojo. Partoprenantoj havos la okazon kontakti aliajn gejunulojn, esplori fundamentajn temojn de la spiritisma doktrino kaj pripensi la rolon de junularo en konstruado de pli spiritigita estonteco.
Eniro al la kongreso estas senpaga por junuloj aĝantaj ĝis 25 jaroj, sed nepras aĉeti biletojn pere de la ligilo al oficiala aliĝilo de la 11a Monda Spiritisma Kongreso.
Aliĝu kaj estu parto de ĉi tiu neforgesebla momento de unueco kaj spiriteco!
Vizitu la kongresan retejon ĉi tie >>>

02. **VIVELSENDO AIJF**
La Fako pri Infanoj, Junularo kaj Familio (AIJF), de Internacia Spiritisma Konsilio, okazigis la 16an de novembro, alian VIVELSENDON de la projekto SEMOJ DE LA ESTONTECO – DAŬRA TREJNADO DE SPIRITISTAJ EVANGELIZANTOJ KAJ EDUKANTOJ, kiu celas konsciigi pri la graveco de agado de spiritisma evangelizado/edukado kun infanoj, gejunuloj kaj familioj en la planeda transformo. La vivelsendo havis kiel centran temon “Infanoj kaj gejunuloj: konstruante virtojn por paco!”, kaj okazis en tri lingvoj: PORTUGALA, HISPANA kaj ANGLA.

03. **Studgrupo**
La Junulara Komisiono de AIJF/CEI ĉiumonate okazigas kunsidojn por studi Spiritismon, por socialigi kaj kunigi korojn el la tuta mondo. Tiuj renkontiĝoj okazas la trian dimanĉon de ĉiu monato, en tri lingvoj: angla, portugala kaj hispana. Ĉiuj estas tre bonvenaj al nia studgrupo de CEI.

04. **SPIRITISMA PROMOCIO SOCIALA**
La 17an de novembro 2024, la Fako pri Spiritisma Asistado kaj Promocio Sociala de CEI invitis Helga Erika Angulo Arauz, respondeculon de la Fako pri Socialaj Asistado kaj Promocio de Bolivia Spiritisma Federacio, por interreta konversacio pri “La graveco labori. en la Spiritisma Fako pri Socialaj Asistado kaj Promocio en Bolivio”,

05. **1a Eŭropa Kongreso Spiritisma kaj Svisa Kongreso Spiritisma**
La 29an kaj 30an de marto 2025, la Konferenzzentrum Schluefweg, en Kloten, Zuriko, estos la rendevuejo de la 1a Eŭropa Kongreso Spiritisma kaj la 3a Svisa Kongreso Spiritisma.
Per la centra temo “Konstruante la Novan Epokon”, la aranĝo proponas varian programon de prelegoj kaj aliaj aktivaĵoj ĉirkaŭ la unuiĝo de la Spiritisma Movado Internacia.
Notu tiun daton kaj sekvu la sociajn retejojn de la eventoj por pliaj informoj!

Noto:
La teamo pri *Revue Spirite* invitas ĉiujn interesatojn sendi neeldonitajn tekstojn por analizo kaj eventuala publikigo.
Tekstoj devas esti originalaj kaj ne antaŭe publikigitaj en iu ajn formato. La redakcia teamo zorge konsideros ĉiujn ricevitajn proponojn.
Sendu vian materialon al la retpoŝtadreso: revuespirite@cei-spiritistcouncil.com
Partoprenu kaj kontribuu al kontinueco de ĉi tiu spaco por pripensado kaj studado!

CEI CONSELHO ESPÍRITA INTERNACIONA

Social Media

Facebook

Instagram

Youtube

Online

https://cei-spiritistcouncil.com

revuespirite@cei-spiritistcouncil.com